

អត្ថបទ៖ សិល្បៈនៃតំបន់ ហ្គេបូស្តាន

សិល្បៈនៃតំបន់ ហ្គេបូស្តាន

ហ្គេបូស្តាន (Gobustan) គឺជាឈ្មោះ នៃតំបន់បេតិកភណ្ឌ និងស្ថានីយបុរាណវិទ្យាមួយ ដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅក្នុងខេត្ត ហ្គេបូស្តាន នៃប្រទេសអាស៊ែបៃហ្សង់ និងមានចម្ងាយ ប្រមាណជាង ៤០គីឡូម៉ែត្រពីរាជធានី បាគូ។^១ គួរបញ្ជាក់ដែលថាបាគូ គឺជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់ ពីការដឹកជញ្ជូនទំនិញតាមរយៈកំពង់ផែពាណិជ្ជកម្មពីតំបន់អាស៊ី ទៅអឺរ៉ុប តាមសមុទ្រ Caspian ធ្វើកាត់ប្រទេសទួគី ចូលក្នុងតំបន់អឺរ៉ុប។^២ ឈូងសមុទ្របាគូ គឺជាតំបន់ដ៏សំខាន់ សម្រាប់ការធ្វើនាវាចរធ្វើកាត់ទៅ សមុទ្រ Caspian និងជាពិសេស ឈូងសមុទ្រនេះសំបូរ ទៅដោយប្រេងកាត។ លើសពីនេះ តំបន់នៃឈូងសមុទ្របាគូ គឺជាតំបន់ដែលសំបូរទៅដោយ សម្បត្តិធម្មជាតិនៅក្នុងតំបន់ Caucasus ដែលស្ថិតនៅចន្លោះនឹងសមុទ្រខ្មៅ និងសមុទ្រ Caspian ។^៣

អាស៊ែបៃហ្សង់ គឺជាប្រទេសដែលស្ថិតនៅក្នុងអឺរ៉ុបខាងកើត និងអាស៊ីខាងលិច។ តំបន់ហ្គេបូស្តាន គឺមានទំហំផ្ទៃដីជាង ៣០៩៦ហិកតា ដែលជាតំបន់ជ្រលងក្នុងខ្ពស់ៗ។ ស្ថានីយបុរាណវិទ្យា ហ្គេបូស្តានគឺបែងចែកជា៦សម័យកាល ដែលគិតចាប់ពីសម័យ ណេអូលីតិច (Neolithic) រហូតដល់សម័យកណ្តាល (Middle Ages) ដែលបានបង្ហាញតាម រយៈសិល្បៈនៃគំនូរនៅលើថ្ម និងវត្ថុសិល្បៈផ្សេងៗទៀត។^៤ គំនូរទាំងនោះ គឺគូរនៅតាម ជញ្ជាំងថ្មក្នុង តាមល្អាង ក្នុងតំបន់ ហ្គេបូស្តាន។ ១. យុគថ្មរំលីង (VIII millennia BC) ២. ថ្ម យុគថ្មរំលីង (VII-IV millenina BC) ៣. សម័យកាល Eneolithic (V-III millenina BC) ៤. យុគសំរិទ្ធ (III-II millenina BC) ៥. យុគដែក (II-I millenina BC) ៦. សម័យកណ្តាល (VIII-

^១ <https://whc.unesco.org/en/list/1076/gallery/&maxrows=24>
^២ <https://en.unesco.org/silkroad/content/baku-baki>
^៣ <https://www.britannica.com/place/Caucasus>
^៤ https://www.unesco.az/en/articles/material_cultural_heritage/qobustan

អត្ថបទ៖ សិល្បៈនៃតំបន់ ហ្គោបូស្តាន

IX centuries and later)^៥

តាមរយៈរូបគំនូរទាំងនោះ បានបង្ហាញអំពីការរស់នៅរបស់មនុស្សសម័យបុរាណ និងជាភស្តុតាងដ៏សំខាន់នៃការវិវត្តន៍បច្ចេកទេសក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់មនុស្ស។ គំនូរទាំងអស់នោះ ក៏បានបង្ហាញពីការបរបាញ់សត្វ ដូចជា តោ ជ្រូក ខ្លា ឃ្មុំ ដំរី ជាដើម។ គួរបញ្ជាក់ដែរថា តាមរយៈការស្រាវជ្រាវកន្លងមក ការបរបាញ់នៅតំបន់នេះ គឺមានអាយុកាលជាង 15,000-20,000 ឆ្នាំ។^៦

នៅតំបន់នេះ គឺមានល្អាងជាច្រើន ដោយមួយចំនួនស្ថិតនៅក្នុងទឹកដីរបស់ប្រទេសរុស្ស៊ី និងនៅក្នុងប្រទេសអាស៊ីបែហ្សង់ ដោយសារតែនៅ.ស.ទី២០ប្រទេសអាស៊ីបែហ្សង់ គឺជាផ្នែកមួយនៃសហភាពសូវៀត រហូតដល់ចុងស.វ.ទី២០ ទើបប្រទេសនេះបានក្លាយជាសារធារណរដ្ឋ អាស៊ីបែហ្សង់។

អ្នកស្រាវជ្រាវក៏បានសិក្សារូបគំនូរនៅក្នុងល្អាង Ana-zaga និងបានធ្វើកំណាយនៅទីនោះ ក្នុងឆ្នាំ ១៩៦៦ ដោយបានសិក្សាលើអាយុកាលដែលបានមកពីកាបូន១៤។ នៅទីនោះ អ្នកស្រាវជ្រាវក៏បានរកឃើញនូវភស្តុតាងដែលបង្ហាញពីស្រទាប់ដីចាស់ជាងគេ នៃតំបន់នេះ គឺស្ថិតនៅក្នុងយុគថ្មលំលីង (Neolithic)^៧

សរុបមកតំបន់ហ្គោបូស្តាន គឺតំបន់សិល្បៈ និងវប្បធម៌ ដ៏ចំណាស់មួយក្នុងចំណោមបណ្តាប្រទេសក្នុងតំបន់អាស៊ី ខាងលិច និងអឺរ៉ុប។ ពោលគឺមានការតាំងទីរស់នៅតាំងពីយុគថ្មលំលីង រហូតដល់យុគសំរិទ្ធ។ ជាពិសេស គំនូរនៅថ្មដែលជាភស្តុតាងដ៏សំខាន់ពីការវិវត្តន៍នៃឧបករណ៍បរបាញ់ និងបរិបទជុំវិញ នៃតំបន់នោះ។

^៥ CLOTTE 2012.

^៦ CLOTTE 2012.

^៧ <https://www.unesco.org/en/articles/material-cultural-heritage/qobustan>

រូបលេខ១១៖ផែនដីនៃប្រទេស អាស៊ែបៃហ្សង់ និងស្ថានីយហ្គេបូស្តាន
ប្រភព៖Unesco

រូបលេខ២៖តំបន់ ហ្គេបូស្តាន
ប្រភព៖Unesco

រូបលេខ៣ ៤ និង ៥ ៖ គំនូរនៅថ្ម ក្នុងស្ថានីយ
ហ្គោក្សាន
ប្រភព៖ Unesco

ឯកសារយោង

<https://whc.unesco.org/en/list/1076/gallery/&maxrows=24>

<https://en.unesco.org/silkroad/content/baku-baki>

<https://www.britannica.com/place/Caucasus>

<https://www.unesco.org/en/articles/material-cultural-heritage-qobustan>

CLOTTE J. (dir.) 2012. — L'art pléistocène dans le monde / Pleistocene art of the world

Actes du Congrès IFRAO, Tarascon-sur-Ariège, septembre 2010 – Symposium « Art

pléistocène en Asie »

